

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 289

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

48. sējums
2005. gada 3. novembris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1775/2005 (2005. gada 28. septembris) par dabasgāzes pārvades tīklu piekļuves nosacījumiem ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1776/2005/EK (2005. gada 28. septembris), ar ko groza Padomes Lēmumu 2000/819/EK par uzņēmumu un uzņēmējdarbības daudzgadu programmu, īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) (2001–2005) ⁽¹⁾ 14
- ★ Padomes Direktīva 2005/71/EK (2005. gada 12. oktobris) par īpašu procedūru trešo valstu valsts piederīgo uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos 15

II Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta

Eiropas Parlaments un Padome

2005/761/EK:

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikums (2005. gada 28. septembris), lai atvieglinātu dalībvalstu vienotu īstermiņa vīzu izsniegšanu trešo valstu pētniekiem, kuri zinātniskās pētniecības nolūkā pārvietojas Kopienā 23

Padome

2005/762/EK:

- ★ Padomes ieteikums (2005. gada 12. oktobris) par to, kā atvieglot trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu, lai veiktu zinātniskos pētījumus Eiropas Kopienā 26

1

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES RREGULA (EK) Nr. 1775/2005

(2005. gada 28. septembris)

par dabasgāzes pārvades tīklu piekļuves nosacījumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

piekļuves nosacījumiem, ir jānodrošina attiecīgo noteikumu juridiskais spēks.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/55/EK (2003. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu ⁽³⁾ ir devusi nozīmīgu ieguldījumu iekšējā gāzes tirgus izveidē. Tagad ir strukturāli jāmaina regulatīvā sistēma, lai likvidētu atlikušos iekšējā tirgus izveides šķēršļus, jo īpaši gāzes tirdzniecībā. Ir vajadzīgi papildu tehniski noteikumi, jo īpaši attiecībā uz trešo personu piekļuvi pakalpojumiem, jaudu piešķiršanas mehānismu un pārslodzes novēršanas procedūrām un pārskatāmības prasībām.

(2) Pieredze, kas gūta, īstenojot un uzraugot pirmās Labas prakses pamatnostādņu kopumu, kas pieņemts 2002. gadā Eiropas Gāzes pārvaldes forumā ("Forums"), rāda, ka, lai pilnībā īstenotu visās dalībvalstīs šos noteikumus, kas izklāstīti pamatnostādnēs, un lai praksē nodrošinātu garantiju minimumu vienādiem tirgus

(3) Otrā vispārējo noteikumu kopumu ar nosaukumu "Otrās labas prakses pamatnostādnes" pieņēma Foruma sanāksmē 2003. gada 24. un 25. septembrī, un šīs regulas mērķis ir, pamatojoties uz šīm pamatnostādnēm, noteikt pamatprincipus un noteikumus par piekļuvi tīklam un trešo personu piekļuvi pakalpojumiem, pārslodzes novēršanu, pārskatāmību, līdzsvarošanu un jaudas tiesību tirdzniecību.

(4) Direktīvas 2003/55/EK 15. pants paredz apvienotu pārvades un sadales sistēmas operatoru. Tālab šajā regulā izklāstītie noteikumi neprasa grozīt to attiecīgo valstu pārvades un sadales sistēmu organizāciju, kas ir saderīgas ar attiecīgiem Direktīvas 2003/55/EK noteikumiem un jo īpaši tās 15. pantu.

(5) Šīs regulas darbības jomā ir ietverti augstspiediena cauruļvadi, kas vietējos izplatītājus savieno ar gāzes tīkliem un ko neizmanto galvenokārt vietējām piegādēm.

⁽¹⁾ OV C 241, 28.9.2004., 31. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Atzinums (OV C 104 E, 30.4.2004., 306. lpp.), Padomes 2004. gada 12. novembra Kopējā nostāja (OV C 25 E, 1.2.2005., 44. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2005. gada 8. marta Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta), Padomes 2005. gada 12. jūlija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 176, 15.7.2003., 57. lpp.

(6) Jāprecizē kritēriji, pēc kuriem nosaka tarifus piekļuvei tīkliem, lai nodrošinātu, ka tie pilnībā atbilst nediskriminācijas principam un tāda iekšējā tirgus vajadzībām, kurš sekmīgi darbojas, un tie pilnībā ņem vērā vajadzību pēc sistēmas viengabalainības un atspoguļo faktiskās izmaksas, ciktāl šīs izmaksas atbilst efektīva un strukturāli salīdzināma tīkla operatora izmaksām un ir pārredzamas, tajā pašā laikā ietverot pienācīgu peļņu no investīcijām

un vajadzības gadījumā ņemot vērā tarifu salīdzinošo novērtēšanu, ko veic regulatīvās iestādes.

vajadzīgi kopējs standartu minimums. Tādu informāciju drīkst publicēt ar dažādiem paņēmieniem, tostarp elektroniski.

- (7) Aprēķinot tarifus piekļuvei tīkliem, ir svarīgi ņemt vērā faktiskās izmaksas, ciktāl šīs izmaksas atbilst efektīva un strukturāli salīdzināma tīkla operatora izmaksām un ir pārredzamas, kā arī vajadzību gūt attiecīgu peļņu no investīcijām un stimulēt jaunu infrastruktūru celtniecību. Šajā ziņā un jo īpaši, ja pastāv efektīva gāzesvadu savstarpēja konkurence, visnotaļ atbalstāma būs tarifu salīdzinoša novērtēšana, ko veic regulatīvās iestādes.
- (8) Tirgus principos balstītiem pasākumiem tarifu noteikšanai, piemēram, izsolēm, ir jābūt saderīgiem ar Direktīvā 2003/55/EK izklāstītajiem noteikumiem.
- (9) Kopējs kompleksa minimums trešo personu piekļuvei pakalpojumiem ir vajadzīgs, lai praksē nodrošinātu kopēju piekļuves standarta minimumu visā Kopienā un trešo personu piekļuves pakalpojumu pietiekamu sadarbību, un ļautu izmantot labumus, kas gūti, sekmīgi darbojoties iekšējam gāzes tirgum.
- (10) Atsauces uz saskaņotiem transportēšanas līgumiem saistībā ar pārvades sistēmu operatoru nediskriminatīvu piekļuvi tīklam nenozīmē, ka vienas sistēmas operatora transportēšanas līgumu noteikumiem jābūt tādiem pašiem kā citas pārvades sistēmas operatoram tajā vai kādā citā dalībvalstī, ja vien nav noteiktas obligātas prasības, kas jāievēro visos transportēšanas līgumos.
- (11) Tīklu līgumpārslodzes novēršana ir svarīgs jautājums, kas jāatrisina, lai pabeigtu iekšējo gāzes tirgu. Līdztekus jaudas likviditātes palielināšanai jāizstrādā kopēji noteikumi, ar kuriem līdzsvāro vajadzību izbrīvēt neizmantojamas jaudas saskaņā ar principu "lieto, citādi atņems" ar jaudas īpašnieku tiesībām šo jaudu izmantot vajadzības gadījumā, vienlaikus palielinot jaudas likviditāti.
- (12) Lai gan fiziska tīklu pārslodze pašreiz Kopienā reti kad ir problēma, tā varētu par tādu kļūt nākotnē. Tādēļ ir svarīgi noteikt pamatprincipu pārslodzes jaudas atvēršanai šādos gadījumos.
- (13) Lai tīklu lietotāji varētu gūt efektīvu piekļuvi gāzes tīkliem, viņiem ir jo īpaši vajadzīga informācija par tehniskām prasībām un pieejamo jaudu, lai varētu izmantot uzņēmējdarbības iespējas, kas paredzētas iekšējā tirgū. Attiecībā uz pārskatāmības prasībām ir vajadzīgi kopējs standartu minimums. Tādu informāciju drīkst publicēt ar dažādiem paņēmieniem, tostarp elektroniski.
- (14) Gāzes piegādei paredzētas līdzsvārošanas sistēmas, kuras ir nediskriminatīvas un pārskatāmas un kuras izmanto sadales sistēmu operatori, ir īpaši svarīgas jaunienācējiem tirgū, kam varētu būt grūtāk līdzsvarot savu vispārējā noieta portfeli nekā uzņēmumiem, kas attiecīgā tirgū jau darbojas. Tādēļ jāizstrādā noteikumi, lai nodrošinātu, ka pārvades sistēmu operatori ekspluatē tādas sistēmas atbilstīgi nediskriminatīviem, pārskatāmiem un efektīviem tīkla piekļuves nosacījumiem.
- (15) Primāro jaudas tiesību tirdzniecībai ir nozīmīga vieta konkurētspējīga tirgus attīstībā un likviditātes veicināšanā. Tādēļ šai regulai būtu jāparedz pamatnoteikumi šajā jautājumā.
- (16) Jānodrošina, ka uzņēmumi, kas iegūst jaudas tiesības, var tās pārdot citiem licencētiem uzņēmumiem, nodrošinot pienācīgu likviditātes līmeni jaudu tirgū. Tāda pieeja gan neliedz darboties sistēmai, kurā jaudu, ko neizlieto attiecīgās valsts noteiktā laikā, ar stingru pamatojumu no jauna dara pieejamu tirgū.
- (17) Valstu pārvaldes iestādēm būtu jānodrošina šajā regulā ietvertu noteikumu un saskaņā ar tiem pieņemto pamatnostādņu ievērošana.
- (18) Pamatnostādnēs, kas pievienotas šai regulai, ir ietverti konkrēti, sīki izstrādāti šo principu īstenošanas noteikumi, pamatojoties uz Otrajām labas prakses pamatnostādnēm. Vajadzības gadījumā šie noteikumi laika gaitā attīstīsies, ņemot vērā valstu gāzes piegādes sistēmu atšķirības.
- (19) Ierosinot grozījumus regulas pielikumā paredzētajās pamatnostādnēs, Komisijai būtu jānodrošina, ka tā Forumā iepriekš apspriežas ar visām attiecīgām personām, kas saistītas ar pamatnostādnēm un ko pārstāv profesionālās organizācijas, un ar dalībvalstīm, un vajadzētu lūgt Eiropas Elektroenerģijas un gāzes reglamentējošo iestāžu grupai paust savu viedokli.
- (20) Būtu jāprasa, lai dalībvalstis un kompetentās valstu iestādes sniegtu Komisijai attiecīgo informāciju. Komisijai šāda informācija būtu jāuzskata par konfidenciālu.

(21) Šī regula un pamatnostādnes, kas pieņemtas saskaņā ar to, neskar Kopienas konkurences noteikumu piemērošanu.

2. pants

(22) Pasākumus, kas nepieciešami šīs regulas īstenošanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.

(23) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, izstrādāt taisnīgus noteikumus par piekļuves nosacījumiem dabasgāzes pārvades sistēmām – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šīs regulas mērķis ir paredzēt nediskriminatīvus noteikumus par dabasgāzes pārvades sistēmu piekļuves nosacījumiem, ņemot vērā attiecīgo valstu un reģionu tirgus īpatnības, lai nodrošinātu pareizu iekšējā gāzes tirgus darbību.

Šis mērķis ietver saskaņotu principu noteikšanu tarifiem vai to metodoloģiju noteikšanu, ko izmanto, lai šos tarifus aprēķinātu, trešo personu piekļuves pakalpojumu izstrādi, saskaņotus jaudu atvēršanas un pārslodžu novēršanas principus, pārskatāmības prasību noteikšanu, līdzsvarošanas noteikumus un nelīdzsvarotības maksājumus, un atvieglotu jaudas tiesību tirdzniecību.

2. Dalībvalstis var izveidot kādu vienību vai struktūru atbilstīgi Direktīvai 2003/55/EK, lai veiktu vienu vai vairākas darbības, ko parasti veic pārvades sistēmu operatori, uz kuru attiecas šīs regulas prasības.

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “pārvade” ir dabasgāzes transportēšana pa cauruļvadu tīklu, kas galvenokārt sastāv no augstspiediena cauruļvadiem un kas nav maģistrālu cauruļvadu tīkls, kā arī nav daļa no augstspiediena cauruļvadiem, ko galvenokārt lieto vietējai dabasgāzes izplatīšanai, lai piegādātu to patērētājiem, bet neietverot nodrošinājumu;
- 2) “transportēšanas līgums” ir līgums, ko pārvades sistēmas operators ir noslēdzis ar tīkla lietotāju, lai veiktu pārvadi;
- 3) “jauda” ir maksimāli iespējamā plūsma, kas izteikta kubikmetros attiecībā pret laika vienību vai enerģijas vienībās attiecībā pret laika vienību un ko tīkla lietotāji ir tiesīgi saņemt saskaņā ar transportēšanas līguma noteikumiem;
- 4) “neizmantota jauda” ir konstanta jauda, ko tīkla lietotājs ir ieguvis saskaņā ar transportēšanas līgumu, bet ko šis lietotājs nav nominējis līgumā noteiktajā termiņā;
- 5) “pārslodzes novēršana” ir pārvades sistēmas operatora jaudas portfeļa apsaimniekošana, lai optimāli un maksimāli izmantotu tehniskās jaudas un laicīgi konstatētu paredzamos pārslodzes un piesātinājuma punktus;
- 6) “sekundārais tirgus” ir tirgus, kurā pārdod jaudas, ko nepārdod primārajā tirgū;
- 7) “nominācija” ir iepriekšējs tīkla lietotāja paziņojums pārvades sistēmas operatoram par faktisko plūsmu, ko viņš vēlas ievadīt sistēmā vai aizvadīt no tās;
- 8) “renominācija” ir vēlāks paziņojums par koriģētu nomināciju;
- 9) “sistēmas viengabalainība” ir jebkurš stāvoklis pārvades sistēmā, arī vajadzīgo pārvades iespēju stāvoklis, kurā dabasgāzes spiediens un kvalitāte ir pārvades sistēmas operatora noteiktajās minimālajās un maksimālajās robežās, garantējot dabasgāzes pārvadi no tehniskā viedokļa;
- 10) “līdzsvarošanas laikposms” ir laiks, kurā enerģijas vienībās izteikta dabasgāzes apjoma aizvade visiem tīkla lietotājiem ir jākompensē ar tāda paša dabasgāzes apjoma ievadi pārvades sistēmā saskaņā ar transportēšanas līgumu vai tīkla kodeksu;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

11) "tīkla lietotājs" ir pārvades sistēmas operatora klienti vai potenciāli klienti un paši pārvades sistēmas operatori tiktāl, ciktāl viņiem jāveic ar pārvadi saistītas darbības;

3. pants

12) "atslēdzami pakalpojumi" ir pārvades sistēmas operatora piedāvātie pakalpojumi attiecībā uz atslēdzamu jaudu;

13) "atslēdzama jauda" ir gāzes pārvades jauda, ko pārvades sistēmas operators var atslēgt saskaņā ar transportēšanas līgumā paredzētiem nosacījumiem;

14) "ilgtermiņa pakalpojumi" ir pārvades sistēmas operatora piedāvātie pakalpojumi, kas ilgst gadu vai ilgāku laiku;

15) "īstermiņa pakalpojumi" ir pārvades sistēmas operatora piedāvātie pakalpojumi, kas ilgst īsāku laiku nekā gads;

16) "konstanta jauda" ir gāzes pārvades jauda, ko pārvades sistēmas operators, parakstot līgumu ir garantējis kā neatslēdzamu;

17) "konstanti pakalpojumi" ir pārvades sistēmas operatora piedāvātie pakalpojumi attiecībā uz konstanto jaudu;

18) "tehniskā jauda" ir maksimāli iespējamā konstantā jauda, ko pārvades sistēmas operators var piedāvāt tīkla lietotājiem, ņemot vērā sistēmas viengabalainību un pārvades tīkla ekspluatācijas prasības;

19) "līgumā paredzētā jauda" ir jauda, ko pārvades sistēmas operators ir atvēlējis kādam tīkla lietotājam ar transportēšanas līgumu;

20) "pieejamā jauda" ir tehniskās jaudas daļa, kas nav atvēlēta un attiecīgā brīdī joprojām ir pieejama sistēmai;

21) "līgumpārslodze" ir stāvoklis, kad pieprasījums pēc konstantas jaudas pārsniedz tehnisko jaudu;

22) "primārais tirgus" ir tirgus, kurā pārvades sistēmas operatori tieši nodarbojas ar jaudu tirdzniecību;

23) "fiziska pārslodze" ir stāvoklis, kad pieprasījums pēc faktiskās piegādes kādā brīdī pārsniedz tehnisko jaudu.

Tarifi piekļuvei tīkliem

1. Tarifi vai metodoloģijas, kas izmantotas to aprēķināšanai, kurus piemēro pārvades sistēmu operatori un apstiprinājušas regulatīvās iestādes saskaņā ar Direktīvas 2003/55/EK 25. panta 2. punktu, kā arī tarifi, kas publicēti saskaņā ar minētās direktīvas 18. panta 1. punktu, ir pārskatāmi, ņem vērā vajadzību pēc sistēmas viengabalainības un tās uzlabošanas, un atspoguļo faktiskās izmaksas, ciktāl šīs izmaksas atbilst efektīva un strukturāli salīdzināma tīkla operatora izmaksām un ir pārredzamas, tajā pašā laikā ietverot attiecīgu peļņu no investīcijām, un vajadzības gadījumā ņemot vērā tarifu salīdzinošo novērtēšanu, ko izstrādājušas regulatīvās iestādes. Tarifus vai metodoloģijas, kas izmantotas, lai tos aprēķinātu, piemēro bez diskriminācijas.

Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka tarifus var arī noteikt, izmantojot pasākumus, kas balstīti tirgus principos, piemēram, izsoles, ar noteikumu, ka tādos pasākumos un tajos gūtos ieņēmumos apstiprina attiecīgā pārvaldes iestāde.

Tarifi vai metodoloģijas, kas izmantotas, lai tos aprēķinātu, veicina efektīvu gāzes tirdzniecību un konkurenci, vienlaikus ļaujot izvairīties no savstarpējas tīkla lietotāju subsidēšanas, nodrošinot stimulu investīcijām un uzturot vai radot pārvades tīklu savstarpēju izmantojamību.

2. Tarifi piekļuvei tīklam neierobežo tirgus likviditāti, nedz arī kropļo tirdzniecību pār dažādu pārvades sistēmu robežām. Ja atšķirības tarifu struktūrās vai līdzsvarošanas mehānismos varētu kavēt pārvades sistēmu savstarpēju tirdzniecību un neatkarīgi no Direktīvas 2003/55/EK 25. panta 2. punkta, pārvades sistēmu operatori ciešā sadarbībā ar attiecīgām valstu iestādēm aktīvi darbojas, lai panāktu tarifu struktūru un samaksas principu saplūšanu, arī attiecībā uz līdzsvarošanu.

4. pants

Trešo personu piekļuve pakalpojumiem

1. Pārvades sistēmu operatori:

a) nodrošina nediskriminatīvu pakalpojumu piedāvājumu visiem tīkla lietotājiem. Jo īpaši, ja pārvades sistēmas operators piedāvā vienādus pakalpojumus dažādiem

2. Spēkā ir arī definīcijas, kas ietvertas Direktīvas 2003/55/EK 2. pantā un kas ir atbilstīgas šīs regulas piemērošanai, izņemot minētā panta 3. punktā doto pārvades definīciju.

klientiem, tas to dara saskaņā ar vienādiem līguma noteikumiem, izmantojot vai nu saskaņotus transportēšanas līgumus, vai vienotu tīkla kodeksu, ko kompetenta iestāde apstiprinājusi saskaņā ar Direktīvas 2003/55/EK 25. pantā paredzēto procedūru;

- b) sniedz gan konstantus, gan atslēdzamus trešo personu piekļuves pakalpojumus. Atslēdzamas jaudas cena atspoguļo pārrāvuma iespējamību;
- c) piedāvā tīkla lietotājiem gan ilgtermiņa, gan īstermiņa pakalpojumus.

2. Saskaņā ar 3. panta 1. punktā paredzētiem principiem transportēšanas līgums, kam ir nestandarta spēkā stāšanās datums vai derīguma termiņš, kurš ir īsāks nekā gada transporta standartlīgumam, neliek piemērot patvaļīgi noteiktus lielākus vai mazākus tarifus, neatspoguļojot attiecīgā pakalpojuma tirgus vērtību.

3. Vajadzības gadījumā trešo personu piekļuves pakalpojumu var piešķirt ar nosacījumu, ka tīkla lietotāji dod attiecīgas garantijas par tādu lietotāju kredītspēju. Tādas garantijas nedrīkst radīt nevajadzīgus šķēršļus ienākšanai tirgū, un tām jābūt nediskriminējošām, pārskatāmām un samērīgām.

5. pants

Jaudas atvēršanas mehānismu principi un pārslodzes novēršanas procedūras

1. Maksimāli iespējamo jaudu visos būtiskos 6. panta 3. punktā minētajos punktos dara pieejamu tirgus dalībniekiem, ņemot vērā sistēmas viengabalainību un tīkla efektīvu darbību.

2. Pārvades sistēmas operatori īsteno un publicē nediskriminatīvus un pārskatāmus jaudas piešķiršanas mehānismus, kas:

- a) dod pareizus ekonomiskus signālus efektīvam un maksimālam tehnisko jaudu izmantojumam un veicina investīcijas jaunās infrastruktūrās;
- b) ir saderīgas ar tādiem tirgus mehānismiem kā tūlītējas piegādes tirgi un tirdzniecība no centralizētām noliktavām, un reizē ir elastīgas un spējīgas piemēroties mainīgiem tirgus apstākļiem;
- c) ir saderīgas ar dalībvalstu tīkla piekļuves sistēmām.

3. Ja pārvades sistēmu operatori noslēdz jaunus transportēšanas līgumus vai no jauna vienojas par spēkā esošiem transportēšanas līgumiem, šajos līgumos ievēro šādus principus:

- a) līgumpārslodzes gadījumā pārvades sistēmas operators piedāvā neizmantoto jaudu primārajā tirgū vismaz nākamajai dienai, šo jaudu darot atslēdzami pieejamu;
- b) tīkla lietotājiem, kas vēlas no jauna pārdot vai apakšņomāt savu neizmantoto līgumā paredzēto jaudu sekundārajā tirgū, ir tiesības to darīt. Dalībvalstis var prasīt paziņojumu vai informāciju par pārvades sistēmu operatoriem no tīkla lietotājiem.

4. Ja jauda, par ko ir noslēgti spēkā esoši transportēšanas līgumi, paliek neizmantota, un notiek līgumpārslodze, pārvades sistēmu operatori piemēro 3. punktu, ja vien tādējādi nepārkāpj spēkā esošos transportēšanas līgumus. Ja pārvades sistēmu operatori tādējādi pārkāpj spēkā esošos transportēšanas līgumus, tie, apspriedušies ar kompetentām iestādēm un saskaņā ar 3. punktu, iesniedz tīkla lietotājam lūgumu neizmantoto jaudu izmantot sekundārajā tirgū.

5. Ja pastāv fiziska pārslodze, pārvades sistēmas operatori vai attiecīgā gadījumā pārvaldes iestādes piemēro nediskriminatīvus, pārskatāmus jaudas piešķiršanas mehānismus.

6. pants

Pārskatāmības prasības

1. Pārvades sistēmu operatori nodod atklātībai sīku informāciju par pakalpojumiem, ko tie piedāvā un attiecīgiem spēkā esošiem nosacījumiem, kā arī tehnisko informāciju, kas vajadzīga, lai tīkla lietotāji varētu efektīvi piekļūt tīklam.

2. Lai nodrošinātu pārskatāmus, objektīvus un nediskriminatīvus tarifus un veicinātu efektīvu gāzes pārvades tīklu izmantošanu, pārvades tīklu operatori vai attiecīgas valsts iestādes publicē pieņemamu un pietiekami sīki izklāstītu informāciju par tarifu veidošanu, metodoloģiju un struktūru.

3. Katrs pārvades sistēmas operators par sniegtajiem pakalpojumiem regulāri un secīgi, un viegli izmantojamā, standartizētā formā nodod atklātībā skaitlisku informāciju par tehniskām, līgumos paredzētām un pieejamām jaudām, kas attiecas uz visiem būtiskiem punktiem, arī ieejas un izejas punktiem.

4. Būtiskos pārvades sistēmas punktus, par ko jānodod atklātībā informācija, apstiprina kompetentās iestādes, apspriedušās ar tīkla lietotājiem.

5. Ja kāds pārvades sistēmas operators uzskata, ka konfidencialitātes apsvērumu dēļ nav tiesīgs nodot atklātībā visus prasītos datus, tas lūdz kompetento iestāžu atļauju nepublicēt tos par attiecīgo punktu vai punktiem.

Kompetentās iestādes piešķir atļauju vai atsakās to dot, katru gadījumu izskatot atsevišķi, īpaši ņemot vērā vajadzību ievērot likumīgu komerciālu konfidencialitāti un mērķi izveidot konkurētspējīgu iekšējo gāzes tirgu. Ja atļauju piešķir, informāciju par pieejamām jaudām publicē, neuzrādot skaitliskos datus, lai publikācija nepārkāptu konfidencialitātes prasības.

Ja trim vai vairākiem tīkla lietotājiem ir līgumos paredzēta jauda vienā un tajā pašā punktā, šajā punktā minēto atļauju nepiešķir.

6. Pārvades sistēmas operatori vienmēr izpauž šajā regulā prasīto informāciju jēgpilnā, kvantitatīvi skaidrā, viegli saprotamā veidā un bez diskriminācijas.

7. pants

Līdzsvarošanas noteikumi un maksājumi par nelīdzsvarotību

1. Izstrādā taisnīgus, nediskriminatīvus un pārskatāmus līdzsvarošanas noteikumus, kas ir balstīti objektīvos kritērijos. Līdzsvarošanas noteikumi atspoguļo patiesas sistēmas vajadzības, ņemot vērā pārvades sistēmas operatoram pieejamos līdzekļus.

2. Attiecībā uz līdzsvarošanas sistēmām, kas nebalstās uz tirgus principiem, pielaižu izstrādā tā, lai tās atspoguļotu sezonālītāti, vai tā, lai pielaižu būtu lielākas par svārstībām sezonālītātes dēļ, un tā, lai tās atspoguļotu pārvades sistēmas faktiskās tehniskās spējas. Pielaižu atspoguļo sistēmas patiesās vajadzības un ņem vērā pārvades sistēmas operatoram pieejamos līdzekļus.

3. Nelīdzsvarotības maksājumi pēc iespējas atspoguļo izmaksas, kā arī stimulē tīkla lietotājus līdzsvarot gāzes ievadi

un aizvadi. Tie vairās savstarpēji subsidēt tīkla lietotājus un netraucē ienākt tirgū jauniem dalībniekiem.

Kompetentās iestādes vai attiecīgā gadījumā pārvades sistēmu operatori nodod atklātībā jebkuru metodoloģiju, ar ko aprēķina nelīdzsvarotības maksājumus, kā arī galīgos tarifus.

4. Pārvades sistēmas operatori saskaņā ar 1. punktā minētajiem līdzsvarošanas noteikumiem var uzlikt soda maksājumus tīkla lietotājiem, kas nav līdzsvarojuši ievadi un aizvadi pārvades sistēmā.

5. Aprēķinot tarifus, ņem vērā soda maksājumus, kas pārsniedz faktiskās līdzsvarošanas izmaksas, ciktāl šīs izmaksas atbilst efektīva un strukturāli salīdzināma tīkla operatora izmaksām un ir pārredzamas, lai nemazinātu ieinteresētību līdzsvarošanā, un tos apstiprina kompetentās iestādes.

6. Lai ļautu tīkla lietotājiem laikus veikt korektīvu darbību, pārvades sistēmas operatori līnijrežīmā sniedz pietiekamu, laicīgu un uzticamu informāciju par tīkla lietotāju statusu līdzsvarošanā. Sniegtās informācijas apjoms atspoguļo pārvades sistēmas operatoram pieejamās informācijas apjomu. Kompetentās iestādes apstiprina maksājumus, kas saistīti ar informācijas sniegšanu, ja tādi paredzēti, un pārvades sistēmas operators tos nodod atklātībā.

7. Dalībvalstis nodrošina to, lai pārvades sistēmu operatori censtos saskaņot līdzsvarošanas režīmus un optimizētu līdzsvarošanas maksājumu struktūras un līmeņus, veicinot gāzes tirdzniecību.

8. pants

Jaudas tiesību tirdzniecība

Katrs pārvades sistēmas operators veic saprātīgus pasākumus, lai jaudas tiesības būtu brīvi tirgojamas un veicinātu šādu tirdzniecību. Katrs operators izstrādā saskaņotus transportēšanas līgumus un procedūras primārajam tirgum, lai veicinātu sekundāru jaudu tirdzniecību un atzītu primāro jaudas tiesību nodošanu, ja tīkla lietotāji to ir darījuši zināmu. Saskaņotos transportēšanas līgumus un procedūras dara zināmus pārvaldes iestādēm.

9. pants

Pamatnostādnes

1. Vajadzības gadījumā pamatnostādnēs, kas paredz minimālo saskaņošanas pakāpi, kura vajadzīga, lai sasniegtu šīs regulas mērķi, izklāsta:

- a) sīki - saskaņā ar 4. pantu - trešās personas piekļuves pakalpojumus, tostarp šo pakalpojumu būtību, ilgumu un citas tiem izvirzītas prasības;
- b) sīki - saskaņā ar 5. pantu - principus, kas ir pamatā jaudu atvēršanas mehānismiem un - līgumā paredzētas pārslodzes gadījumā - pārslodzes novēršanas procedūru piemērojumam;
- c) sīki - saskaņā ar 6. pantu - definēt tehnisko informāciju, kas vajadzīga, lai tīkla lietotāji gūtu efektīvu piekļuvi sistēmai, un definēt visus būtiskos pārskatāmības prasību punktus, arī to, kādu informāciju publicē visos būtiskajos punktos, un grafiku, saskaņā ar kuru publicē šo informāciju.

2. Pamatnostādnes 1. punktā uzskaitītajos jautājumos ir ietvertas pielikumā. Komisija var tās grozīt; tas notiek saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Saskaņā ar šo regulu pieņemto pamatnostādņu piemērojums un grozījumi atspoguļo attiecīgo valstu gāzes sistēmu atšķirības, un tālab nav vajadzīgi vienoti, sīki noteikumi un nosacījumi trešo personu piekļuvei Kopienas līmenī. Tajās gan var būt ietvertas obligātas prasības, lai nodrošinātu nediskriminatīvus un pārskatāmus iekšējam gāzes tirgum vajadzīgus tīkla piekļuves noteikumus, ko var piemērot, ievērojot attiecīgo valstu gāzes sistēmu atšķirības.

10. pants

Pārvaldes iestādes

Veicot pienākumus, ko uzliek šī regula, dalībvalstīs saskaņā ar Direktīvas 2003/55/EK 25. pantu izveidotās pārvaldes iestādes nodrošina saderību ar šo regulu un pamatnostādnēm, kas pieņemtas saskaņā ar 9. pantu.

Vajadzības gadījumā tās sadarbojas savā starpā un ar Komisiju.

11. pants

Informācijas sniegšana

Dalībvalstis un pārvaldes iestādes pēc lūguma sniedz Komisijai visu informāciju, kas vajadzīga, lai ievērotu 9. pantu.

Komisija noliek saprātīgu termiņu, kādā jāsniedz informācija, ņemot vērā to, cik sarežģīta ir vajadzīgā informācija un cik steidzami tā vajadzīga.

12. pants

Dalībvalstu tiesības paredzēt sīkāk izstrādātus pasākumus

Šī regula neskar dalībvalstu tiesības paturēt spēkā vai ieviest pasākumus ar sīkāk izstrādātiem noteikumiem nekā izklāstīti šajā regulā un 9. pantā minētajās pamatnostādnēs.

13. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenojumu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis vēlākais līdz 2006. gada 1. jūlijam dara zināmus šos noteikumus, un bez kavēšanās dara zināmus visus turpmākus grozījumus, kas tos skar.

2. Saskaņā ar 1. punktu paredzētās sankcijas pēc būtības nav krimināltiesiskas.

14. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz saskaņā ar Direktīvas 2003/55/EK 30. pantu izveidotā komiteja.

2. Ja izdara atsauci uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā minētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

15. pants

Komisijas ziņojums

Komisija pārbauda šīs regulas īstenošanu. Saskaņā ar Direktīvas 2003/55/EK 31. panta 3. punktu paredzētajā ziņojumā Komisija ziņo arī par pieredzi, kas gūta, īstenojot šo regulu. Ziņojumā konkrēti izskata to, cik tāl šai regulai izdevies nodrošināt nediskriminatīvus gāzes pārvades tīklu piekļuves apstākļus un kā tie atspoguļo izmaksas, lai iekšējā tirgū, kas darbojas labi, palīdzētu patērētājiem izvēlēties un uz ilgu laiku nodrošināt drošu piegādi. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno attiecīgus priekšlikumus un/vai ieteikumus.

16. pants

Izņēmuma stāvoklis un atbrīvojums

Šī regula neattiecas uz:

- a) dabasgāzes pārvades sistēmām dalībvalstīs, kamēr spēkā ir izņēmuma stāvoklis, kas piešķirts saskaņā ar Direktīvas 2003/55/EK 28. pantu. Dalībvalstis, kurām piešķirts izņēmuma stāvoklis saskaņā ar Direktīvas 2003/55/EK 28. pantu, var lūgt Komisiju šīs regulas piemērojumam piešķirt pagaidu izņēmuma stāvokli uz laiku līdz diviem gadiem no dienas, kad beidzas šajā punktā minētais izņēmuma stāvoklis;
- b) savienojumiem starp dalībvalstīm un būtisku jaudas pieaugumu esošās infrastruktūrās, kā arī tādu infrastruktūru pārveidojumiem, kas ļautu attīstīt jaunus gāzes

piegādes avotus, kā minēts Direktīvas 2003/55/EK 22. panta 1. un 2. punktā, kuriem piešķirts izņēmuma stāvoklis no šīs direktīvas 18., 19., 20. panta un 25. panta 2., 3. un 4. punkta, ja vien tiem piešķirts izņēmuma stāvoklis no šajā apakšpunktā minētajiem noteikumiem; vai

- c) dabasgāzes pārvades sistēmām, kam piešķirts izņēmuma stāvoklis saskaņā ar Direktīvas 2003/55/EK 27. pantu.

17. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2006. gada 1. jūlija, izņemot 9. panta 2. punkta otro teikumu, ko piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2005. gada 28. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

D. ALEXANDER

PIELIKUMS

PAMATNOSTĀDNES

1. **Trešo personu piekļuve pakalpojumiem**
2. **Jaudu atvēršanas mehānismu pamatprincipi, pārslodzes novēršanas procedūras un to piemērojums līgumpārslodzes gadījumā, un**
3. **Definīcija tehniskai informācijai, kas tīkla lietotājiem vajadzīga, lai gūtu efektīvu piekļuvi sistēmai, definīcija visiem būtiskiem pārskatāmības prasību punktiem, un informācija, kas jāpublicē visos būtiskos punktos, un grafiks, saskaņā ar ko publicē šo informāciju**

1. **Trešo personu piekļuve pakalpojumiem**

- 1) Pārvades sistēmu operatori piedāvā konstantus un atslēdzamus pakalpojumus vismaz uz vienu dienu.
- 2) Saskaņotus transportēšanas līgumus un vispārēju tīkla kodeksu izstrādā tā, lai veicinātu tirdzniecību ar jaudām un atkārtoti izmantot tās, par ko tīkla lietotāji noslēguši līgumus, turklāt netraucējot atbrīvot jaudas.
- 3) Pārvades sistēmu operatori izstrādā tīkla kodeksus un saskaņotus līgumus, pienācīgi apspriedušies ar tīklu lietotājiem.
- 4) Pārvades sistēmu operatori īsteno standartizētas nominācijas un renominācijas procedūras. Viņi izstrādā informācijas sistēmas un elektroniskas saziņas līdzekļus, lai tīkla lietotājiem sniegtu pietiekamus datus un vienkāršotu darījumus, piemēram, nominācijas, līgumu slēgšanu par jaudām un jaudas tiesību nodošanu no viena tīkla lietotāja citiem.
- 5) Pārvades sistēmu operatori saskaņo oficiālas pieprasījuma procedūras un atbildes sniegšanas termiņus, ievērojot labāko nozares pieredzi, lai saīsinātu atbildes sniegšanas termiņus. Vēlākais līdz 2006. gada 1. jūlijam sistēmas jaudu rezervācijai un apstiprināšanai tiešsaistē uz ekrāniem viņi nodrošina nominācijas un renominācijas procedūras pēc apspriešanās ar attiecīgiem tīkla lietotājiem.
- 6) Pārvades sistēmu operatori no tīkla lietotājiem neiekasē atsevišķu maksu par informācijas lūgumiem un darījumiem, kas saistīti ar viņu transportēšanas līgumiem un ko veic saskaņā ar standartnoteikumiem un standartprocedūrām.
- 7) Par informācijas lūgumiem, kas prasa neparastus vai pārmērīgus izdevumus, piemēram, par tehnisku un ekonomisku pamatojumu izstrādi, var iekasēt atsevišķu maksu, ja maksājumus var pienācīgi pamatot.
- 8) Pārvades sistēmu operatori sadarbojas ar citiem pārvades sistēmu operatori, attiecīgi koordinējot savu tīklu profilaksi, lai mazinātu iespējamību, ka varētu notikt pārrāvums pārvades pakalpojumos tīkla lietotājiem un pārvades sistēmu operatori citās teritorijās, un lai nodrošinātu vienādus labumus attiecībā uz piegāžu drošību, arī tranzīta sakarā.
- 9) Pārvades sistēmu operatori vismaz reizi gadā, iepriekš noteiktā termiņā publicē visus plānotos profilakses laikposmus, kas varētu iespaidot tīklu lietotāju tiesības, ko rada transportēšanas līgumi, un attiecīgu operatīvu informāciju, ko dara zināmu pietiekamu laiku iepriekš. Pie tā pieder tūlītēja un nediskriminatīva visu plānoto profilakses laiku publicēšana un ziņošana par nepilnībām profilaksēm, līdzko tāda informācija kļūst pieejama

pārvades sistēmu operatoriem. Profilakses laikā pārvades sistēmu operatori publicē regulāri atjauninātu, sīku informāciju par paredzamās profilakses ilgumu un sekām.

- 10) Pārvades sistēmu operatori ik dienu veic uzskaiti par notikušo profilaksi un plūsmas pārrāvumiem, un pēc lūguma dara to pieejamu kompetentām iestādēm. Arī tiem, ko iespaidojuši pārrāvumi, pēc lūguma dara zināmu informāciju.

2. **Jaudu atvēršanas mehānismu pamatprincipi, pārslodzes novēršanas procedūras un to piemērojums līgumpārslodzes gadījumā**

2.1. *Jaudu atvēršanas mehānismu pamatprincipi un pārslodzes novēršanas procedūras*

- 1) Jaudu atvēršanas mehānismi un pārslodzes novēršanas procedūras veicina konkurenci un ātrdarbīgas jaudu tirdzniecības attīstību, un ir saderīgas ar tādiem tirgus mehānismiem kā tūlītējas piegādes tirgi un tirdzniecība no centralizētām noliktavām. Tās ir elastīgas un spēj piemēroties mainīgiem tirgus apstākļiem.
- 2) Šie mehānismi un procedūras ņem vērā attiecīgās sistēmas viengabalainību, kā arī piegādes drošumu.
- 3) Šie mehānismi un procedūras nedz traucē jaunu tirgus dalībnieku ienākšanu, nedz rada nevajadzīgus šķēršļus ienākšanai tirgū. Tie neliedz efektīvi konkurēt tirgus dalībniekiem, arī jaunienācējiem tirgū un uzņēmējdarbībai, kuru tirgus daļa ir maza.
- 4) Šie mehānismi un procedūras dod pareizus ekonomiskus signālus efektīvam un maksimālam tehnisko jaudu izmantojumam un veicina investīcijas jaunās infrastruktūrās.
- 5) Tīklu lietotājus informē par to, kādi apstākļi varētu iespaidot līgumos paredzēto jaudu pieejamību. Informācijai par pārrāvumiem būtu jāatspoguļo tas, cik plaša informācija ir pieejama pārvades sistēmu operatoriem.
- 6) Ja sistēmas neatkarības dēļ rodas grūtības izpildīt līgumā paredzētās piegādes saistības, pārvades sistēmu operatoriem tūlīt jāinformē tīkla lietotāji un jāmeklē nediskriminatīvs risinājums.

Pārvades sistēmas operatori ar tīkla lietotājiem apspriežas par procedūrām pirms to īstenošanas, un saskaņo tās ar regulācijas iestādi.

2.2. *PĀRSLODZES NOVĒRŠANAS PROCEDŪRAS LĪGUMPĀRSLODZES GADĪJUMOS*

- 1) Ja līgumā paredzētā jauda paliek neizmantota, pārvades sistēmu operatori, izmantojot dažāda ilguma līgumus, dara šo jaudu atslēdzami pieejamu primārajā tirgū, ja attiecīgais tīkla lietotājs šo jaudu par samērīgu cenu nepiedāvā sekundārajā tirgū.
- 2) Ieņēmumus no atbrīvotās atslēdzamās jaudas sadala saskaņā ar noteikumiem, ko izstrādājusi vai apstiprinājusi attiecīgā pārvaldes iestāde. Šie noteikumi sader ar prasību sistēmu izmantot lietišķi un efektīvi.

- 3) Attiecīgās regulācijas iestādes, ņemot vērā konkrētos apstākļus, var noteikt samērīgu cenu par atbrīvotām atslēdzamām jaudām.
 - 4) Vajadzības gadījumā pārvades sistēmu operatori pieliek saprātīgas pūles, lai vismaz daļu no neizmantootām jaudām piedāvātu tirgū kā konstantu jaudu.
3. **Definīcija tehniskai informācijai, kas vajadzīga, lai tīkla lietotāji gūtu efektīvu piekļuvi sistēmai, visu būtisko pārskatāmības prasību punktu definīcija un informācija, kas jāpublicē visos būtiskajos punktos, un grafiks, saskaņā ar ko publicē šo informāciju**

3.1. *Definīcija tehniskai informācijai, kas vajadzīga, lai tīkla lietotāji gūtu efektīvu piekļuvi sistēmai*

Pārvades sistēmu operatori publicē vismaz šo informāciju par savām sistēmām un pakalpojumiem:

- a) sīku un pilnīgu aprakstu par dažādiem piedāvātiem pakalpojumiem un maksājumiem par tiem;
- b) dažāda tipa transportēšanas līgumus, kas pieejami un pēc vajadzības tīkla kodeksu un/vai standartnosacījumus, ar ko pamatvilcienos nosaka visu tīkla lietotāju tiesības un pienākumus, arī saskaņotus transportēšanas līgumus un citus būtiskus dokumentus;
- c) saskaņotas procedūras, ko piemēro, izmantojot pārvades sistēmu, tostarp svarīgāko terminu definīcijas;
- d) noteikumus jaudu atvēršanas, pārslodzes novēršanas, uzkrājumu novēršanas un atkārtotas izmantošanas procedūrai;
- e) noteikumus, kas piemērojami jaudu tirdzniecībai sekundārā tirgū vis-à-vis pārvades sistēmu operatoriem;
- f) vajadzības gadījumā – pielāgojamības un pielaižu apjomus, kas transporta un citos pakalpojumos iekļauti bez īpašas maksas, kā arī visus pielāgojumus, ko piedāvā papildus, un attiecīgos maksājumus;
- g) sīkus pārvades sistēmas operatora izmantotās gāzes sistēmas aprakstus, norādot visus svarīgos punktus, ar ko šo sistēmu savieno ar cita pārvades sistēmas operatora sistēmu un/vai gāzes infrastruktūru, piemēram, sašķidrinātas dabasgāzes infrastruktūru un infrastruktūru, kas vajadzīga, sniedzot papildpakalpojumus, kā noteikts Direktīvas 2003/55/EK 2. panta 14. punktā;
- h) informāciju par gāzes kvalitāti un spiediena prasībām;
- i) noteikumi, kas piemērojami, lai pievienotos sistēmai, ko izmanto pārvades sistēmu operatori;
- j) laicīgi - visu informāciju par ierosinātiem un/vai reāliem pakalpojumu vai nosacījumu, arī no a) līdz i) apakšpunktam uzskaitītās informācijas aspektu grozījumiem.

3.2. Visu būtisko pārskatāmības prasību punktu definīcija

Pie būtiskiem punktiem pieder vismaz:

- a) visi tīkla ieejas punkti, ko izmanto pārvades sistēmas operators;
- b) paši svarīgākie izejas punkti un izejas zonas, kas aptver vismaz 50 % no konkrēta pārvades sistēmas operatora tīkla kopējās izejas jaudas, ietverot visus izejas punktus vai izejas zonas, kas dod vairāk nekā 2 % no tīkla kopējās izejas jaudas;
- c) visi punkti, kas savieno dažādus pārvades sistēmas operatoru tīklus;
- d) visi punkti, kas savieno kāda pārvades sistēmas operatora tīklu ar sašķidrinātas dabasgāzes tīkla galiekārtu;
- e) visi būtiskie punkti kādā konkrēta pārvades sistēmas operatora tīklā, ietverot punktus, kas savieno ar centralizētām gāzes glabātavām. Par būtiskiem punktiem uzskata visus punktus, kur, vadoties no pieredzes, iespējama fiziska pārslodze;
- f) visi punkti, kas konkrēta pārvades sistēmas operatora tīklu savieno ar infrastruktūru, kura vajadzīga, lai sniegtu palīgpakalpojumus, kuri definēti Direktīvas 2003/55/EK 2. panta 14. punktā.

3.3. Informācija, kāda jāpublicē visos būtiskajos punktos, un grafiks, saskaņā ar ko jāpublicē šī informācija

- 1) Pārvades sistēmu operatori par visiem būtiskiem punktiem Internetsā regulāri/secīgi un viegli izmantojamā, standartizētā formā publicē šādu informāciju par jaudu stāvokli pa dienām:
 - a) maksimāli iespējamo tehnisko jaudu plūsmām abos virzienos;
 - b) kopējo atslēdzamo jaudu, par ko noslēgti līgumi;
 - c) pieejamo jaudu.
- 2) Pārvades sistēmu operatori par visiem būtiskiem punktiem iepriekš publicē pieejamo jaudu vismaz 18 mēnešu ilgā laikā, un atjaunina šo informāciju vismaz katru mēnesi vai vēl biežāk, ja kļūst pieejama jauna informācija.
- 3) Pārvades sistēmu operatori ik dienu publicē atjauninātu informāciju par īstermiņa pakalpojumu pieejamību (par nākamo dienu un nākamo nedēļu), balstoties, *inter alia*, uz nominācijām, esošām līgumsaistībām un ilgtermiņa prognozēm par pieejamo jaudu, izmantojot līdz pat 10 gadus vāktus gada datus par visiem būtiskiem punktiem.
- 4) Pārvades sistēmu operatori secīgi publicē vēsturiskus lielākos un mazākos jaudu izmantojuma apjomus mēnesī, un gada vidējos plūsmas apjomus visos būtiskos punktos pēdējiem trim gadiem.
- 5) Pārvades sistēmu operatori par faktisko plūsmu kopapjomu ik dienu veic uzskaiti, un datus glabā vismaz trīs mēnešus.

- 6) Pārvades sistēmu operatori par visiem jaudas līgumiem un visu citu būtisko informāciju, kas attiecas uz pieejamo jaudu aprēķināšanu un piekļuves nodrošināšanu tām, glabā izmantojamus datus, kuri ir pieejami attiecīgām attiecīgo valstu iestādēm, pienākumus pildot.
 - 7) Pārvades sistēmu operatori nodrošina viegli izmantojamus līdzekļus, ar ko aprēķināt pieejamo pakalpojumu tarifus un līnijrežīmā pārbaudīt pieejamās jaudas.
 - 8) Ja pārvades sistēmu operatori nespēj publicēt informāciju saskaņā ar 1., 3. un 7. punktu, viņi apspriežas ar savām attiecīgām valsts iestādēm un izstrādā rīcības plānu, ko īsteno cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā līdz 2006. gada 31. decembrim.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 1776/2005/EK**(2005. gada 28. septembris),****ar ko groza Padomes Lēmumu 2000/819/EK par uzņēmumu un uzņēmējdarbības daudzgadu programmu, īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) (2001–2005)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 157. panta 3. punktu,

1. pants

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

Lēmumu 2000/819/EK ar šo groza šādi:

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

1. Lēmuma 7. panta 1. punktā bāzes finansējuma summu "EUR 450 miljoni" aizstāj ar "EUR 538 500 000".

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

2. Lēmuma 8. pantā datumu "2005. gada 31. decembris" aizstāj ar datumu "2006. gada 31. decembris".

tā kā:

2. pants

(1) Ir svarīgi nodrošināt, lai netiktu pārtraukts Kopienas atbalsts uzņēmumiem un uzņēmējdarbībai, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.(2) Tādēļ ir lietderīgi pagarināt Lēmuma 2000/819/EK ⁽³⁾ spēkā esības laiku par vienu gadu līdz 2006. gada 31. decembrim un palielināt bāzes finansējumu par EUR 88,5 miljoniem.

Strasbūrā, 2005. gada 28. septembrī

(3) Attiecīgi būtu jāgroza Lēmums 2000/819/EK.

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs**Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

(4) Ir notikušas apspriedes ar Reģionu komiteju, bet tā nav sniegusi savu atzinumu,

J. BORRELL FONTELLES

D. ALEXANDER

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2005. gada 9. martā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 26. maija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2005. gada 18. jūlija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 333, 29.12.2000., 84. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 593/2004/EK (OV L 268, 16.8.2004., 3. lpp.).

PADOMES DIREKTĪVA 2005/71/EK**(2005. gada 12. oktobris)****par īpašu procedūru trešo valstu valsts piederīgo uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 63. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu Komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Lai konsolidētu Eiropas pētniecības politiku un piešķirtu tai struktūru, Komisija 2000. gada janvārī uzskatīja par vajadzīgu izveidot Eiropas pētniecības telpu kā pamatu Kopienas turpmākai darbībai šajā jomā.
- (2) Atbalstot Eiropas pētniecības telpu, Lisabonas Eiropadome 2000. gada martā izvirzīja Kopienai mērķi līdz 2010. gadam kļūt par konkurētspējīgāko un dinamiskāko uz zinātnes atziņām balstīto ekonomiku pasaulē.
- (3) Ekonomikas globalizācija prasa augstāku pētnieku mobilitāti, kas ir atzīts Eiropas Kopienas Sestajā pamatprogrammā ⁽⁴⁾, ar kuru tā dara pieejamas savas programmas pētniekiem no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis.
- (4) Lai Kopiena sasniegtu Barselonas Eiropadomes 2002. gada martā izvirzīto mērķi, proti, zinātniskajos pētījumos ieguldīt 3 % no IKP, līdz 2010. gadam būs vajadzīgi 700 000 pētnieki. Šo mērķi jāsasniedz ar vairāku savstarpēji saistītu pasākumu palīdzību, piemēram, padarot zinātnieka profesiju pievilcīgāku jauniešiem, veicinot sieviešu iesaistīšanu zinātniskos pētījumos, paplašinot pētnieku apmācības iespējas un mobilitāti,

uzlabojot pētnieku karjeras izredzes Kopienā un atverot Kopienā trešo valstu valstspiederīgajiem, kurus varētu uzņemt zinātniskās pētniecības nolūkos.

- (5) Šī direktīva iecerēta kā atbalsts šo mērķu sasniegšanai, veicinot trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu un mobilitāti zinātniskās pētniecības nolūkos, uzturēšanās laikposmiem, kas pārsniedz trīs mēnešus, lai padarītu Kopienā pievilcīgāku pētniekiem no visas pasaules un uzlabotu Kopienas kā starptautiskā pētniecības centra stāvokli.
- (6) Šīs direktīvas īstenošanai nevajadzētu veicināt intelektuālā darbaspēka emigrāciju no jaunizveidotajām vai attīstības valstīm. Papildpasākumi, lai veicinātu pētnieku reintegrāciju savās izcelsmes valstīs, kā arī pētnieku pārvietošanos, būtu jāveic sadarbībā ar izcelsmes valstīm, lai izveidotu visaptverošu migrācijas politiku.
- (7) Lai sasniegtu Lisabonas procesa mērķus, nolūkā veikt zinātnisko pētniecību ir arī svarīgi atbalstīt to pētnieku mobilitāti Kopienā, kas ir ES pilsoņi, jo īpaši attiecībā uz pētniekiem, kas ir no tām dalībvalstīm, kuras pievienojās 2004. gadā.
- (8) Ņemot vērā pasaules ekonomikas izmaiņu izraisīto atvērtību un paredzamās prasības sasniegt noteikto mērķi, proti, zinātniskajos pētījumos ieguldīt 3 % no IKP, trešo valstu pētniekus, kuri potenciāli atbilstu šai direktīvai, vajadzētu plaši definēt saskaņā ar viņu kvalifikāciju un pētniecības projektu, ko viņi gatavojas īstenot.

⁽¹⁾ 2005. gada 12. aprīļa Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 120, 20.5.2005., 60. lpp.

⁽³⁾ OV C 71, 22.3.2005., 6. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1513/2002/EK (2002. gada 27. jūnijs) par sesto Eiropas Kopienas pamatprogrammu attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem, kas veicina Eiropas pētniecības telpas izveidi un jauninājumus (no 2002. līdz 2006. gadam) (OV L 232, 29.8.2002., 1. lpp.). Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 786/2004/EK (OV L 138, 30.4.2004., 7. lpp.).

- (9) Tā kā centieni sasniegt minēto 3 % mērķi lielā mērā attiecas uz privāto sektoru, kam šajā nolūkā turpmākajos gados jāpieņem darbā vairāk pētnieku, pētniecības iestādes, kas potenciāli atbilst šai direktīvai, pieder gan valsts, gan privātajam sektoram.

- (10) Katrai dalībvalstij būtu jānodrošina pēc iespējas izsmeltoša, regulāri atjaunināta informācija, kas ir publiski pieejama, jo īpaši ar interneta starpniecību, par pētniecības iestādēm, kuras apstiprinātas saskaņā ar šo direktīvu un ar kurām pētnieki var noslēgt uzņemšanas nolīgumu, kā arī par nosacījumiem un procedūram saistībā ar ieceļošanu un uzturēšanos to teritorijā, lai nodarbotos ar pētniecību, kā noteikts saskaņā ar šo direktīvu.
- (11) Ir lietderīgi atvieglināt pētnieku uzņemšanu, izstrādājot uzņemšanas procedūru, kas nav atkarīga no viņu juridiskajām attiecībām ar uzņēmēju pētniecības iestādi, kā arī turpmāk vairs nepieprasīt darba atļauju papildus uzturēšanās atļaujai. Līdzīgus noteikumus dalībvalstis varētu piemērot trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri pieprasa ieceļošanas atļauju, lai mācītu augstākajā mācību iestādē, atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem vai administratīvajai praksei, saistībā ar pētniecības projektu.
- (12) Tajā pašā laikā būtu jāsauglabā arī parastie uzņemšanas ceļi (piemēram, nodarbinātība un prakse), īpaši doktorantūras studentiem, kuri nodarbojas ar pētniecību studentu statusā, uz kuriem šī direktīva nebūtu jāattiecinā un uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 2004/114/EK (2004. gada 13. decembris) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā ⁽¹⁾.
- (13) Īpašā pētniekiem paredzētā procedūra balstīta uz sadarbību starp pētniecības iestādēm un imigrācijas iestādēm dalībvalstīs: pirmajām tā piešķir vadošo lomu uzņemšanas procedūrā, lai trešo valstu pētniekiem atvieglinātu un paātrinātu ieceļošanu un uzturēšanos Kopienā, vienlaikus saglabājot dalībvalstu prerogatīvas attiecībā uz imigrācijas kontroli.
- (14) Dalībvalstu iepriekš apstiprinātām pētniecības iestādēm būtu jānodrošina iespēja parakstīt uzņemšanas nolīgumus ar trešo valstu valstspiederīgajiem nolūkā īstenot pētniecības projektu. Dalībvalstis izdos uzturēšanās atļaujas, pamatojoties uz uzņemšanas nolīgumu, ja būs izpildīti nosacījumi saistībā ar ieceļošanu un uzturēšanos.
- (15) Lai padarītu Kopienas pievilcīgāku pētniekiem no trešām valstīm, viņiem to uzturēšanās laikā vairākās jomās būtu jānodrošina tādas pašas sociālās un ekonomiskās tiesības kā uzņēmējas dalībvalsts valstspiederīgajiem, kā arī iespēja mācīt augstākajās mācību iestādēs.
- (16) Šī direktīva ievieš ļoti svarīgu uzlabojumu sociālā nodrošinājuma jomā, jo nediskriminācijas princips tieši attiecināts arī uz tām personām, kuras ierodas dalībvalstī nepastarpināti no trešās valsts. Tomēr ar šo direktīvu nebūtu jāpiešķir lielākas tiesības nekā tās, ko paredz pastāvošie Kopienas tiesību akti sociālā nodrošinājuma jomā trešo valstu valstspiederīgajiem, kam ir saistība ar vairākām dalībvalstīm. Turklāt direktīvai nebūtu jāpiešķir tiesības saistībā ar situācijām, kuras atrodas ārpus Kopienas tiesību aktu jomas, piemēram, saistībā ar trešā valstī dzīvojošiem ģimenes locekļiem.
- (17) Ir svarīgi veicināt trešo valstu valstspiederīgo, kas uzņemti zinātnisko pētījumu veikšanai, mobilitāti, lai veidotu un nostiprinātu sakarus un tīklus starp partneriem un iedibinātu Eiropas Pētniecības telpas (EPT) lomu pasaules līmenī. Pētniekiem būtu jānodrošina izmantot mobilitāti saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem. Nosacījumi mobilitātes īstenošanai saskaņā ar šo direktīvu nebūtu jāietekmē noteikumus, kuri pašlaik reglamentē ceļošanas dokumentu derīguma atzīšanu.
- (18) Īpaša uzmanība būtu jāpievērš pētnieku ģimenes locekļu kopības veicināšanai un atbalstam saskaņā ar Padomes 2005. gada 12. oktobra lēmumu nolūkā atvieglināt trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu, lai veiktu zinātniskos pētījumus Eiropas Kopienā ⁽²⁾.
- (19) Lai saglabātu ģimenes kopību un veicinātu mobilitāti, ģimenes locekļiem būtu jānodrošina iespēja pievienoties pētniekam citā dalībvalstī saskaņā ar nosacījumiem, ko nosaka attiecīgās dalībvalsts tiesību akti, tostarp pienākumi, kas izriet no attiecīgās dalībvalsts divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.
- (20) Uzturēšanās atļauju turētājiem principā būtu jāatļauj iesniegt pieteikumu uzņemšanai, paliekot attiecīgās dalībvalsts teritorijā.
- (21) Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesībām ņemt samaksu no pieteikumu iesniedzējiem par uzturēšanās atļauju pieteikumu apstrādi.

⁽¹⁾ OV L 375, 23.12.2004., 12. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 26 lappusi.

- (22) Šī direktīva nekādi neietekmē Padomes Regulas (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem⁽¹⁾, piemērošanu.
- (23) Piedāvātās rīcības mērķus, proti, īpašas uzņemšanas procedūras ieviešanu un trešo valstu valstspiederīgajiem piemērojamu iecelšanas un uzturēšanās nosacījumu pieņemšanu, ar uzturēšanās laiku dalībvalstīs, kas pārsniedz trīs mēnešus, lai īstenotu pētniecības projektu saskaņā ar uzņemšanas nolīgumu ar pētniecības iestādi, dalībvalstis, darbojoties atsevišķi, nevar īstenot pietiekamā apjomā, īpaši attiecībā uz mobilitātes nodrošināšanu starp dalībvalstīm, tādēļ tas labāk sasniedzams Kopienas līmenī. Kopiena tādēļ var veikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā paredzēts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kā tas noteikts šajā pantā, šī direktīva nepārsniedz to, kas ir nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.
- (24) Dalībvalstīm būtu jāīsteno šīs direktīvas noteikumi bez diskriminācijas dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpašību, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai citu uzskatu, piederības nacionālai minoritātei, spēju, izcelšanās, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ.
- (25) Šī direktīva ievēro pamattiesības un respektē principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (26) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu dalībvalstīm ir ieteikts gan pašu, gan arī Kopienas vajadzībām sastādīt tabulas, kas pēc iespējas labāk rādītu sakaru starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, kā arī darīt tās pieejamas sabiedrībai.
- (27) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Īrija ar 2004. gada 1. jūlija vēstuli ir paziņojusi par savu vēlēšanos piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (28) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas

līgumam, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīva nav tai saistoša un nav jāpiemēro.

- (29) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tādējādi šī direktīva nav tai saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šajā direktīvā izklāstīti nosacījumi trešo valstu pētnieku uzņemšanai dalībvalstīs uz laikposmu, kas pārsniedz trīs mēnešus, lai īstenotu pētniecības projektu saskaņā ar uzņemšanas nolīgumiem ar pētniecības iestādēm.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) "trešās valsts valstspiederīgais" ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta izpratnē;
- b) "pētniecība" ir sistemātisks radošs darbs, lai vairotu zināšanas, tostarp zināšanas par cilvēku, kultūru un sabiedrību, un šo zināšanu izmantošana jaunu pielietojumu izstrādē;
- c) "pētniecības iestāde" ir jebkura sabiedriska vai privāta struktūra, kura nodarbojas ar pētniecību un kuru kāda no dalībvalstīm apstiprinājusi šīs direktīvas nolūkā saskaņā ar tās tiesību aktiem vai administratīvo praksi;
- d) "pētnieks" ir trešās valsts valstspiederīgais ar atbilstīgu augstākās izglītības kvalifikāciju, kas ļauj piedalīties doktorantūras programmās un kurus pētniecības iestāde izvēlas pētniecības projekta īstenošanai, kam parasti nepieciešama iepriekš minētā kvalifikācija;

⁽¹⁾ OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.

- e) "uzturēšanās atļauja" ir jebkāda dalībvalsts iestāžu izsniegta atļauja, kurā minēts termins "pētnieks" un kura ļauj trešās valsts valstspiederīgajam legāli uzturēties tās teritorijā saskaņā ar 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu Regulā (EK) Nr. 1030/2002.

3. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri iesniedz pieteikumus uzturēšanās atļaujas dalībvalstī saņemšanai, lai īstenotu pētniecības projektu.
2. Šī direktīva neattiecas uz:
 - a) trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri uzturas dalībvalstī kā pretendenti uz starptautisku aizsardzību vai saskaņā ar pagaidu aizsardzības sistēmām;
 - b) trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri iesniedz pieteikumus uzturēšanās atļaujas dalībvalstī saņemšanai kā studenti Direktīvas 2004/114/EK izpratnē, lai veiktu pētniecību doktora grāda iegūšanai;
 - c) trešo valstu valstspiederīgajiem, kuru izraidīšana atlikta faktiskā vai juridiskā pamatojuma dēļ;
 - d) pētniekiem, kurus kāda pētniecības iestāde norīkojusi uz citu pētniecības iestādi citā dalībvalstī.

4. pants

Izdevīgāki nosacījumi

1. Šī direktīva neskar šādus labvēlīgākus noteikumus:
 - a) divpusējos un daudzpusējos nolīgumos starp Kopienu vai Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un vienu vai vairākām trešām valstīm, no otras puses;
 - b) divpusējos un daudzpusējos nolīgumos starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm..

2. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības pieņemt vai paturēt labvēlīgākus nosacījumus personām, uz kurām tā attiecas.

II NODAĻA

PĒTNIECĪBAS IESTĀDES

5. pants

Apstiprināšana

1. Jebkura pētniecības iestāde, kura vēlas uzņemt pētnieku saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto uzņemšanas procedūru, vispirms ir šajā nolūkā apstiprināta attiecīgajā dalībvalstī.

2. Pētniecības iestādes apstiprina saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktos vai administratīvajā praksē paredzētajām procedūrām. Pieteikumus apstiprināšanai gan sabiedriskās, gan privātās iestādes iesniedz saskaņā ar šīm procedūrām un pamato ar to likumā paredzētajiem uzdevumiem vai korporatīvajiem mērķiem, kā arī pierādījumiem, ka tās nodarbojas ar pētniecību.

Pētniecības iestādei izsniegtais apstiprinājums ir vismaz uz piecu gadu laikposmu. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var izsniegt apstiprinājumu uz īsāku laikposmu.

3. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pieprasīt rakstisku apņemšanos no pētniecības iestādes, ka gadījumos, ja pētnieks attiecīgās dalībvalsts teritorijā turpina uzturēties nelegāli, iepriekš minētā iestāde ir atbildīga par ar viņa uzturēšanos un atgriešanos saistīto no valsts līdzekļiem veikto izdevumu atmaksu. Pētniecības iestādes finansiālā atbildība beidzas vēlākais 6 mēnešus pēc uzņemšanas līguma beigām.

4. Dalībvalstis var noteikt, ka apstiprinātā iestāde divu mēnešu laikā pēc uzņemšanas līguma beigām kompetentām, īpaši šajā nolūkā dalībvalstu izraudzītām iestādēm sniedz apstiprinājumu, ka darbs paveikts saistībā ar katru no pētniecības projektiem, par kuriem saskaņā ar 6. pantu parakstīts uzņemšanas līgums.

5. Kompetentās iestādes katrā dalībvalstī publicē un regulāri atjaunina to pētniecības iestāžu sarakstus, kuras apstiprinātas šīs direktīvas nolūkā.

6. Dalībvalsts līdztekus citiem pasākumiem drīkst atteikties atjaunot pētniecības iestādes apstiprinājumu, kā arī izlemt to anulēt, ja pētniecības iestāde vairs neatbilst 2., 3. un 4. punktā minētajiem nosacījumiem vai ja apstiprinājums iegūts krāpnieciskā ceļā, vai ja pētniecības iestāde, parakstot uzņemšanas līgumu ar trešās valsts valstspiederīgo, darījusi to krāpnieciskos nolūkos vai rīkojusies nolaidīgi. Gadījumā, ja apstiprinājumu atsaka vai anulē, attiecīgajai iestādei var aizliegt iesniegt pieteikumu atjaunot apstiprinājumu uz laikposmu līdz pieciem gadiem no lēmuma par anulēšanu vai atteikumu publicēšanas dienas.

7. Dalībvalstis savos tiesību aktos var noteikt, kā apstiprinājuma anulēšana vai atteikums atjaunot apstiprinājumu ietekmē esošos saskaņā ar 6. pantu noslēgtos uzņemšanas līgumus, kā arī attiecīgo pētnieku uzturēšanās atļaujas.

6. pants

Uzņemšanas līgums

1. Pētniecības iestāde, kura vēlas uzņemt pētnieku, paraksta ar viņu uzņemšanas līgumu, kurā pētnieks apņemas īstenot pētniecības projektu, savukārt iestāde apņemas šajā nolūkā uzņemt pētnieku, neskarot 7. pantu.

2. Pētniecības iestādes drīkst parakstīt uzņemšanas līgumus tikai tad, ja izpildīti šādi nosacījumi:

- a) pētniecības projektu akceptējušas iestādes attiecīgi pilnvarotās personas, iepriekš pārbaudot:
 - i) pētījuma mērķi un ilgumu, kā arī pētījuma veikšanai nepieciešamo finanšu resursu pieejamību;
 - ii) pētnieka kvalifikāciju, ņemot vērā pētījuma mērķus, ko apliecina viņa kvalifikācijas dokumenta apliecināta kopija saskaņā ar 2. panta d) punktu;
- b) uzturēšanās laikā pētniekam ir pietiekami ikmēneša resursi, lai viņš varētu segt savus izdevumus un atpakaļceļa izmaksas saskaņā ar šajā nolūkā dalībvalsts publicēto minimālo summu, neizmantojot attiecīgās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu;
- c) uzturēšanās laikā pētniekam ir apdrošināšana slimības gadījumiem attiecībā uz visiem riskiem, ko parasti attiecīgās dalībvalsts sedz valstspiederīgajiem;
- d) uzņemšanas līgumā precīzi norādītas pētnieku juridiskās attiecības un darba apstākļi.

3. Pēc tam, kad parakstīts uzņemšanas līgums, pētniecības iestādei saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pieprasīt, lai šī pētniecības iestāde izsniegtu pētniekam individuālu deklarāciju, ka tā uzņemas finansiālu atbildību par izmaksām 5. panta 3. punkta izpratnē.

4. Uzņemšanas līgums automātiski zaudē spēku, ja pētnieku neielaiž vai ja juridiskās attiecības starp pētnieku un pētniecības iestādi tiek pārtrauktas.

5. Pētniecības iestādes savlaicīgi ziņo dalībvalstu šim nolūkam izraudzītajai iestādei par jebkuru gadījumu, kas var aizkavēt uzņemšanas līguma īstenošanu.

III NODAĻA

PĒTNIEKU UZŅEMŠANA

7. pants

Nosacījumi uzņemšanai

1. Trešās valsts valstspiederīgais, kas iesniedz uzņemšanas pieteikumu šajā direktīvā minētajos nolūkos:

- a) uzrāda derīgu ceļošanas dokumentu, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos. Dalībvalstis var pieprasīt, lai ceļošanas dokumenta derīguma termiņš atbilstu vismaz uzturēšanās atļaujas laikam;
- b) uzrāda ar pētniecības iestādi parakstītu uzņemšanas līgumu saskaņā ar 6. panta 2. punktu un,
- c) vajadzības gadījumā uzrāda pētniecības iestādes saskaņā ar 6. panta 3. punktu izsniegtu deklarāciju par finansiālu atbildību, un
- d) nav uzskatāms par tādu, kas apdraud sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību vai sabiedrības veselības aizsardzību.

Dalībvalstis pārbauda, vai visi a), b), c) un d) apakšpunktā minētie nosacījumi ir izpildīti.

2. Dalībvalstis var arī pārbaudīt nosacījumus, saskaņā ar kuriem uzņemšanas līgums sastādīts un noslēgts.

3. Kad 1. un 2. punktā minētās pārbaudes sekmīgi pabeigtas, pētniekus uzņem dalībvalstu teritorijā, lai izpildītu uzņemšanas līgumu.

8. pants

Uzturēšanās atļaujas ilgums

Dalībvalstis izsniedz uzturēšanās atļauju vismaz uz vienu gadu ilgu laikposmu un pagarina to, ja 6. un 7. pantā minētie nosacījumi joprojām ir izpildīti. Ja pētniecības projekts paredzēts uz īsāku laikposmu nekā viens gads, uzturēšanās atļauju izsniedz uz projekta laiku.

9. pants

Ģimenes locekļi

1. Ja dalībvalsts nolemj piešķirt uzturēšanās atļauju pētnieka ģimenes locekļiem, viņu uzturēšanās atļauju derīguma termiņš ir tāds pats kā pētniekam piešķirtais, ciktāl to atļauj viņu ceļošanas dokumentu derīguma termiņš. Atbilstīgi pamatotos gadījumos pētnieka ģimenes locekļa uzturēšanās atļaujas derīguma termiņu var samazināt.

2. Uzturēšanās atļaujas izsniegšana dalībvalstī uzņemta pētnieka ģimenes locekļiem nav atkarīga no prasības par pētnieka minimālo uzturēšanās laiku.

10. pants

Uzturēšanās atļaujas anulēšana vai neatjaunošana

1. Dalībvalstis var anulēt vai atteikties atjaunot uzturēšanās atļauju, kas izdota uz šīs direktīvas pamata, ja tā ir iegūta krāpnieciski vai ja ir aizdomas, ka turētājs nav atbildis vai vairs neatbilst ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem, kas izklāstīti 6. vai 7. pantā, vai ja viņš uzturas valstī citu iemeslu dēļ, nevis to, kam izsniegta uzturēšanās atļauja.

2. Dalībvalsts var anulēt vai atteikties atjaunot uzturēšanās atļauju sabiedriskās kārtības, sabiedrības drošības vai sabiedrības veselības aizsardzības iemeslu dēļ.

IV NODAĻA

PĒTNIEKA TIESĪBAS

11. pants

Mācīšana

1. Pētnieki, kuri uzņemti saskaņā ar šo direktīvu, drīkst mācīt saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis var noteikt maksimālo stundu vai dienu skaitu mācīšanas darbībām.

12. pants

Vienlīdzīga attieksme

Uzturēšanās atļauju turētājiem ir tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi ar valstspiederīgajiem attiecībā uz:

- a) diplomu, sertifikātu un citu profesionālo kvalifikāciju atzīšanu saskaņā ar attiecīgajām valsts procedūrām;
- b) darba apstākļiem, to skaitā atalgojumu un atlaišanu;
- c) sociālā nodrošinājuma jomām, kuras definētas Padomes Regulā (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā⁽¹⁾. Attiecīgi piemēro īpašos noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 859/2003 (2003. gada 14. maijs), pielikumā, ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ⁽²⁾;
- d) nodokļu priekšrocībām;
- e) pieeju precēm un pakalpojumiem un preču un pakalpojumu piegādei, kas pieejami sabiedrībai.

13. pants

Pārvietošanās starp dalībvalstīm

1. Trešo valstu valstspiederīgajam, kurš atbilstīgi šai direktīvai uzņemts kā pētnieks, atļauts daļu savu pētījumu veikt citā dalībvalstī saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti šajā pantā.

⁽¹⁾ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 647/2005 (OV L 117, 4.5.2005., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.

2. Ja pētnieks uzturas citā dalībvalstī laikposmā līdz trim mēnešiem, pētījumu var veikt, pamatojoties uz pirmajā dalībvalstī noslēgto uzņemšanas līgumu, ar noteikumu, ka šajā citā dalībvalstī viņam ir pietiekami līdzekļi un viņš netiek uzskatīts par personu, kura apdraud sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību vai sabiedrības veselības aizsardzību.

3. Ja pētnieks uzturas citā dalībvalstī ilgāk par 3 mēnešiem, dalībvalstis var pieprasīt jaunu uzņemšanas līgumu, lai veiktu pētījumu attiecīgajā dalībvalstī. Visos gadījumos izpilda 6. un 7. pantā paredzētos nosacījumus attiecībā uz attiecīgo dalībvalsti.

4. Ja attiecīgajos tiesību aktos paredzētas prasības pēc vīzas vai uzturēšanās atļaujas, lai pārvietotos, šādu vīzu vai atļauju izsniedz savlaicīgi laikposmā, kas neliek kavēt attiecīgo pētījumu, vienlaikus atvēlot kompetentajām iestādēm pietiekamu laiku, lai apstrādātu pieteikumus.

5. Dalībvalstis nepieprasa, lai pētnieks atstāj to teritoriju nolūkā iesniegt pieteikumu vīzai vai uzturēšanās atļaujai.

V NODAĻA

PROCEDŪRA UN PĀRSKATĀMĪBA

14. pants

Uzņemšanas pieteikumi

1. Dalībvalstis nosaka, vai uzturēšanās atļauju pieteikumus jāiesniedz pētniekam vai attiecīgajai pētniecības iestādei.

2. Pieteikumu izskata un izvērtē, kamēr attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais uzturas ārpus tās dalībvalsts teritorijas, kurā viņš vēlas tikt uzņemts.

3. Dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem var pieņemt pieteikumu, kuru trešās valsts valstspiederīgais iesniedzis, jau atrazdamies tās teritorijā.

4. Attiecīgā dalībvalsts nodrošina trešās valsts valstspiederīgajam, kurš iesniedzis pieteikumu un atbilst 6. un 7. panta nosacījumiem, visas iespējas iegūt pieprasītās vīzas.

15. pants

Procedūras drošības pasākumi

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes lēmumu par pilnīgu pieteikumu pieņem cik ātri vien iespējams un vajadzības gadījumā piemēro paātrinātas procedūras.

2. Ja informācija, kas ir sniegta, lai pamatotu pieteikumu, nav pietiekama, pieteikuma izskatīšanu var pārtraukt, un kompetentās iestādes informē pieteikuma iesniedzēju par jebkuru papildu informāciju, kas tām vajadzīga.

3. Par jebkuru lēmumu noraidīt uzturēšanās atļaujas pieteikumu paziņo attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam saskaņā ar paziņošanas kārtību atbilstīgi attiecīgajiem valsts tiesību aktiem. Paziņojumā norāda pieejamo prasību procedūru un termiņu apstrīdēšanai.

4. Ja pieteikums ir noraidīts vai ja saskaņā ar šo direktīvu izsniegtā uzturēšanās atļauja ir anulēta, attiecīgajai personai ir tiesības šo lēmumu apstrīdēt attiecīgās dalībvalsts iestādēs.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

16. pants

Ziņojumi

Regulāri un pirmo reizi ne vēlāk kā trīs gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs un ierosina jebkādas grozījumus, kas ir nepieciešami.

17. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2007. gada 12. oktobrim.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos valsts tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

18. pants

Pārejas noteikums

Atkāpjoties no III nodaļā izklāstītajiem noteikumiem, pēc 17. panta 1. punktā minētā datuma dalībvalstīm saskaņā ar šo direktīvu atļaujas nav jāizdod uzturēšanās atļaujas formā laikposmam, kas nepārsniedz divus gadus.

19. pants

Kopēja ceļojumu telpa

Nekas šajā direktīvā neietekmē Īrijas tiesības saglabāt kopējas ceļojumu telpas pasākumus, kas minēti Protokolā par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 14. panta dažu aspektu piemērošanu Apvienotajai Karalistei un Īrijai, kurš ar Amsterdama līgumu ir pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam.

20. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

21. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Luksemburgā, 2005. gada 12. oktobrī.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
C. CLARKE

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

EIROPAS PARLAMENTS UN PADOME

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES IETEIKUMS

(2005. gada 28. septembris),

lai atvieglinātu dalībvalstu vienotu īstermiņa vīzu izsniegšanu trešo valstu pētniekiem, kuri zinātniskās pētniecības nolūkā pārvietojas Kopienā

(2005/761/EK)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Lai konsolidētu un restrukturētu Eiropas pētniecības politiku, Komisija savā 2000. gada 18. janvāra Paziņojumā "Uz Eiropas pētniecības telpu" konstatēja, ka ir nepieciešams izveidot Eiropas pētniecības telpu, kas būtu pamats Kopienas turpmākai darbībai šajā jomā.

(2) 2000. gada 23. un 24. marta sanāksmē Lisabonā Eiropadome, atbalstot Eiropas pētniecības telpu, izvirzīja Kopienai mērķi līdz 2010. gadam kļūt par konkurētspējīgāko un dinamiskāko uz zinātnes atziņām balstīto ekonomiku pasaulē.

(3) Ekonomikas globalizācija prasa pētnieku lielāku mobilitāti, kas ir atzīta Eiropas Kopienas Sestajā pētniecības pamatprogrammā ⁽⁴⁾, uzlabojot tās programmu pieejamību trešo valstu pētniekiem.

(4) Lai sasniegtu mērķi, ko Eiropadome noteica 2002. gada 15. un 16. marta sanāksmē Barselonā, proti, zinātniskajos pētījumos ieguldīt 3 % no IKP, Kopienai būs vajadzīgi 700 000 pētnieku. Šis mērķis būtu jāsasniedz, īstenojot vairākus savstarpēji saistītus pasākumus, piemēram, zinātnieka profesiju padarot pievilcīgāku jauniešiem, veicinot sieviešu iesaistīšanos zinātniskajā pētniecībā, paplašinot pētnieku apmācības un mobilitātes iespējas, uzlabojot pētnieku karjeras izredzes Kopienā un padarot Kopienas atvērtāku trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem varētu atļaut zinātniskās pētniecības nolūkā ieceļot un pārvietoties kopējā telpā.

⁽¹⁾ OV C 120, 20.5.2005., 60. lpp.

⁽²⁾ OV C 71, 22.3.2005., 6. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 12. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2005. gada 18. jūlija Lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Lēmums Nr. 1513/2002/EK par sesto Eiropas Kopienas pamatprogrammu attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem, kas veicina Eiropas pētniecības telpas izveidi un jauninājumus (no 2002. līdz 2006. gadam) (OV L 232, 29.8.2002., 1. lpp.). Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 786/2004/EK (OV L 138, 30.4.2004., 7. lpp.).

- (5) Lai dalībvalstis būtu konkurētspējīgas un pievilcīgas starptautiskā līmenī, tām būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pētniekiem būtu vieglāk uz īsiem laikposmiem iecerēt un pārvietoties Kopienā.
- (6) Attiecībā uz īstermiņa uzturēšanos dalībvalstīm būtu jāapņemas uzskatīt, ka to trešo valstu pētnieki, uz kurām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001⁽¹⁾ attiecas vīzu režīms, ir personas, kas rīkojas godprātīgi, un arī uz viņiem attiecināt *acquis communautaire* paredzētās priekšrocības, piemērojot īstermiņa vīzu izsniegšanas procedūras.
- (7) Būtu jāveic pasākumi, kas veicinātu informācijas un labākās prakses apmaiņu, lai uzlabotu procedūras īstermiņa vīzu izsniegšanai pētniekiem.
- (8) Šis ieteikums respektē pamattiesības un ievēro principus, kas paredzēti, jo īpaši, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (9) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šā ieteikuma pieņemšanā, un tas neattiecas uz Dāniju. Tā kā šis ieteikums ir pieņemts atbilstīgi Šengenas *acquis* saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļu, Dānija saskaņā ar minētā protokola 5. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad šo ieteikumu ir pieņēmis Eiropas Parlaments un Padome, lemj par to, vai tā šo ieteikumu īsteno savos tiesību aktos.
- (10) Šis ieteikums papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuros Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes 2000. gada 29. maija Lēmumu 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā⁽²⁾; tāpēc Apvienotā Karaliste nepiedalās šā ieteikuma pieņemšanā, un tas neattiecas uz Apvienoto Karalisti.
- (11) Šis ieteikums papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuros Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumu 2002/192/EK par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā⁽³⁾; tāpēc Īrija nepiedalās šā ieteikuma pieņemšanā, un tas neattiecas uz Īriju.
- (12) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā⁽⁴⁾ – šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta B punktā Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK⁽⁵⁾ par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai.
- (13) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju, par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā – šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar 4. panta 1. punktu Padomes Lēmumā 2004/849/EK⁽⁶⁾ un Padomes Lēmumā 2004/860/EK⁽⁷⁾ par minētā nolīguma parakstīšanu Eiropas Savienības vārdā un Eiropas Kopienas vārdā un par dažu tā noteikumu provizorisku piemērošanu.
- (14) Šis ieteikums ir pieņemts atbilstīgi Šengenas *acquis* vai kā citādi saistīts ar to nozīmē, kāda paredzēta 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā.
- (15) Šis ieteikums paredz arī izveidot elastīgu formulu tiem pētniekiem, kas vēlas saglabāt profesionālas saiknes ar kādu iestādi savā izcelsmes valstī (piemēram, ik pusgadu pavadot līdz trim mēnešiem kādā Eiropas pētniecības iestādē, kas viņus uzņē un kas atrodas kopējā telpā, pārējā laikā turpinot darbu savā sākotnējā pētniecības iestādē),

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 15. marta Regula (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 851/2005 (OV L 141, 4.6.2005., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp..

⁽³⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp..

⁽⁴⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp..

⁽⁵⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp..

⁽⁶⁾ OV L 368, 15.12.2004., 26. lpp..

⁽⁷⁾ OV L 370, 17.12.2004., 78. lpp..

AR ŠO IESAKA DALĪBVALSTĪM :

1. atvieglināt vīzu izsniegšanu, apņemoties paātrināti izskatīt vīzu pieteikumus, ko iesnieguši pētnieki no trešām valstīm, uz kurām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001 attiecas vīzu režīms;
2. veicināt to pētnieku starptautisko mobilitāti, kuriem bieži jāceļo pa Eiropas Savienību, sniedzot viņiem vairākkārtējas ieceļošanas vīzas. Nosakot vīzu derīguma termiņu, dalībvalstīm būtu jāņem vērā to pētniecības programmu ilgums, kurās pētnieki ir iesaistīti;
3. apņemties veicināt to, ka pieņem saskaņotu pieeju attiecībā uz pamatojuma pierādījumiem, kas pētniekiem jāpievieno vīzu pieteikumiem. Dalībvalstīm par šo jautājumu būtu jāapspriežas ar apstiprinātajām pētniecības organizācijām;
4. veicināt vīzu izsniegšanu pētniekiem bez administratīvām nodevām saskaņā ar *acquis communautaire* paredzētajiem noteikumiem;
5. iesaistoties vietēja līmeņa konsulārajā sadarbībā, ņemt vērā uzdevumu atvieglināt vīzu izsniegšanu pētniekiem no trešām valstīm, lai veicinātu labākas prakses apmaiņu;
6. lai Komisija varētu izvērtēt sasniegto, apņemties sniegt tai līdz 2006. gada 28. septembrim informāciju par labāko praksi, ko pieņem, veicinot vienotu vīzu izsniegšanu pētniekiem. Atkarībā no tā, vai ir pieņemta direktīva par īpašu procedūru trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanai zinātniskās pētniecības nolūkā ⁽¹⁾, un atkarībā no izvērtēšanas secinājumiem, būtu jāizskata iespēja šā ieteikuma noteikumus iekļaut atbilstīgā juridiski saistošā instrumentā.

Strasbūrā, 2005. gada 28. septembrī.

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. ALEXANDER

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 15 lpp.

PADOME

PADOMES IETEIKUMS

(2005. gada 12. oktobris)

par to, kā atvieglot trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu, lai veiktu zinātniskos pētījumus Eiropas Kopienā

(2005/762/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

- (2) Atbalstot Eiropas pētniecības telpu, Lisabonas Eiropadome 2000. gada martā izvirzīja Kopienai mērķi līdz 2010. gadam kļūt par konkurētspējīgāko un dinamiskāko uz zinātnes atziņām balstīto ekonomiku pasaulē.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 63. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

- (3) Ekonomikas globalizācija prasa augstāku pētnieku mobilitāti, kas ir atzīts Eiropas Kopienas Sestajā pamatprogrammā⁽⁴⁾, ar kuru tā dara pieejamas savas programmas pētniekiem no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu⁽³⁾

- (4) Lai Kopiena sasniegtu Barselonas Eiropadomes 2002. gada martā izvirzīto mērķi, proti, zinātniskajos pētījumos ieguldīt 3 % no IKP, līdz 2010. gadam būs vajadzīgi 700 000 pētnieku. Šis mērķis jāsasniedz ar vairāku savstarpēji saistītu pasākumu palīdzību, piemēram, padarot zinātnieka profesiju pievilcīgāku jauniešiem, veicinot sieviešu iesaistīšanu zinātniskos pētījumos, paplašinot pētnieku apmācības iespējas un mobilitāti, uzlabojot pētnieku karjeras izredzes Kopienā un atverot Kopienai trešo valstu valstspiederīgajiem, kurus varētu uzņemt zinātniskās pētniecības nolūkos.

tā kā:

- (1) Lai konsolidētu Eiropas pētniecības politiku un piešķirtu tai struktūru, Komisija 2000. gada janvārī uzskatīja par vajadzīgu izveidot Eiropas pētniecības telpu kā pamatu Kopienas turpmākai darbībai šajā jomā.

⁽¹⁾ 2005. gada 12. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 120, 20.5.2005., 60. lpp.

⁽³⁾ OV C 71, 22.3.2005., 6. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1513/2002/EK (2002. gada 27. jūnijs) par Sesto Eiropas Kopienas pamatprogrammu attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem, kas veicina Eiropas pētniecības telpas izveidi un jauninājumus (no 2002. līdz 2006. gadam) (OV L 232, 29.8.2002., 1. lpp.). Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 786/2004/EK (OV 138, 30.4.2004., 7. lpp.).

- (5) Kamēr nav pieņemta Padomes 2005. gada 12. oktobra Direktīva 2005/71/EK par īpašu procedūru trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos ⁽¹⁾, šis ieteikums aicina dalībvalstis jau tagad atvieglot šādu personu uzņemšanu.
- (6) Pētnieku nepietiekamā skaita dēļ Kopienā, kā arī tādēļ, ka vajag atvieglot viņu uzņemšanu, būtu jāveic pasākumi, lai veicinātu pieeju ar pētniecību saistītiem amatiem darba tirgū, piemēram, padarot mazāk stingras prasības darba atļauju iegūšanai.
- (7) Lai dalībvalsts būtu konkurētspējīga un pievilcīga starptautiskā līmenī, tām būtu jāvienkāršo un jāpaaugrina kārtība, kādā pētniekiem izsniedz vīzas un uzturēšanās atļaujas un pagarina to termiņu.
- (8) Šā ieteikuma īstenošanai nevajadzētu veicināt intelektuālā darbaspēka emigrāciju no jaunizveidotajām vai attīstības valstīm. Papildpasākumi, lai veicinātu pētnieku reintegrāciju savās izcelsmes valstīs, kā arī pētnieku pārvietošanos, būtu jāveic sadarbībā ar izcelsmes valstīm, lai izveidotu visaptverošu migrācijas politiku. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu jātiecas līdzsvarot pētnieku uzņemšanu no trešām valstīm un aplēsi attiecībā uz viņu izcelsmes valstu vajadzībām pētniecības jomā. Šādi rīkojoties, tām būtu jāņem vērā arī pētnieku personiskais stāvoklis, jo īpaši, ja attiecīgajai personai ir līgumattiecības ar kādu pētniecības iestādi savā izcelsmes valstī.
- (9) Jautājumi saistībā ar ģimenes atkalapvienošanos ir būtisks apsvēruma pētnieku lēmumam izvēlēties Kopienā kā vietu, kur veikt savus pētījumus, dalībvalstīm būtu jāatvieglo pētnieka ģimenes locekļu atkalapvienošanos, piemēram, attiecībā uz pieeju darba tirgum un iespēju ģimenes locekļiem iesniegt pieteikumu, kad viņi legāli atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā.
- (10) Nosakot ģimenes locekļiem izdodamās uzturēšanās atļaujas termiņu, dalībvalstīm būtu jāņem vērā tas, vai attiecīgajai personai ir vai nav jāpabeidz sava izglītība.
- (11) Lai uzlabotu pētnieku uzņemšanas procedūras, būtu jāveicina apmaiņa ar informāciju un paraugpraksi. Šajā ieteikumā norādīts, ka kontakti starp kompetentajām iestādēm un vienota informācijas tīkla izveide ir būtiski faktori, kas veicina uzlabošanu. Konkrēti, "Eiropas pētnieku mobilitātes portāls", kā arī līdzvērtīgi valsts instrumenti ir svarīgs informācijas avots pētniekiem.
- (12) Saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās aktu valstis, kas tajā brīdī bija dalībvalstis, jebkādā laikposmā, kad piemēro valsts pasākumus vai pasākumus saskaņā ar divpusējiem nolīgumiem, attiecībā uz pieeju darba tirgum dod priekšroku tiem darba ņēmējiem, kas ir dalībvalstu valstspiederīgie, nevis tiem darba ņēmējiem, kuri ir trešo valstu valstspiederīgie.
- (13) Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas migrējošiem darba ņēmējiem, kā arī viņu ģimenes locekļiem, kas legāli uzturas un strādā citā dalībvalstī, kā arī migrējošiem darba ņēmējiem no citām dalībvalstīm un viņu ģimenes locekļiem, kas legāli uzturas un strādā Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā un Slovākijā, nepiemēro noteikumus, kas ir vairāk ierobežojoši nekā noteikumi, kurus piemēro darba ņēmējiem no trešām valstīm un viņu ģimenes locekļiem, kas uzturas un strādā attiecīgi Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā un Slovākijā.
- (14) Šis ieteikums respektē pamattiesības un ievēro principus, kas ir izklāstīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (15) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šā ieteikuma pieņemšanā, un tā noteikumi nav tai jāpiemēro.
- (15) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šā ieteikuma pieņemšanā, un tā noteikumi nav tai jāpiemēro.

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 15 lpp.

(17) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas ir pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalīsies šā ieteikuma pieņemšanā, un tā noteikumi nav tai jāpiemēro,

AR ŠO IESAKA DALĪBVALSTĪM:

1. attiecībā uz uzņemšanu, lai veiktu zinātniskos pētījumus:
 - a) veicināt pētnieku uzņemšanu Kopienā, nodrošinot viņiem pētniecībai labvēlīgus apstākļus, vēlams, atbrīvojot viņus no darba atļaujas prasībām, vai nodrošinot, ka darba atļaujas izdod automātiski vai saskaņā ar operatīvām procedūrām;
 - b) atturēties no tā, ka izmanto kvotas, lai ierobežotu trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu pētnieka amata vietu ieņemšanai;
 - c) nodrošināt trešo valstu valstspiederīgajiem iespējas strādāt par pētniekiem, tostarp iespējas vajadzības gadījumā darba atļaujas pagarināt vai atjaunot;
2. attiecībā uz uzturēšanās atļaujām:
 - a) atbildot uz trešo valstu valstspiederīgo pieteikumiem, kas saistīti ar pētniecību, cik drīz vien iespējams izdot uzturēšanās atļaujas, kā arī sekmēt operatīvas procedūras;
 - b) nodrošināt, ka trešo valstu valstspiederīgajiem, kas strādā par pētniekiem, atjauno uzturēšanās atļaujas;
 - c) pakāpeniski iesaistīt attiecīgās pētniecības iestādes pētnieku uzņemšanas procedūrā;
3. attiecībā uz ģimenes atkalapvienošanu veicināt un atbalstīt ģimenes locekļu atkalapvienošanu, nodrošinot

viņiem labvēlīgus un izdevīgus nosacījumus un procedūras;

4. attiecībā uz operatīvo sadarbību:

- a) atvieglināt pētnieku piekļuvi attiecīgajai informācijai un veicināt tās pieejamību visos attiecīgajos informācijas avotos;
- b) veicināt kontaktpersonu tīklu darbību kompetentajās administrācijās;
- c) mudināt pētniecības iestādes izveidot šādus tīklus;
- d) informēt Komisiju par pasākumiem, kas pieņemti, lai atvieglotu trešo valstu pētnieku uzņemšanu.

Luksemburgā, 2005. gada 12. oktobrī.

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

C. CLARKE